

(Nadaljevanje s 3. strani)

5. člen

Za postopek o referendumu se smiselno uporabljajo določila zakona o volitvah odbornikov občinskih skupščin. Postopek vodijo in ugotovijo izid glasovanja volilne komisije občin Ljubljane.

6. člen

Izid glasovanja na referendumu se ugotavlja po ljubljanskih občinah.

Odlok o uvedbi krajevnega samopriskpevka sprejmejo skupščina mesta Ljubljane in skupščine tistih ljubljanskih občin, v katerih se bo večina vseh vpisanih volivcev izjavila zanj na referendumu.

Sredstva zbrana s krajevnim samopriskpevkom so namenska in se bodo uporabljala za sofinanciranje enotnega programa gradnje osnovnih šol in vzgojno-varstvenih zavodov v tistih občinah, v katerih se bo večina vseh vpisanih volivcev izjavila zanj na referendumu.

7. člen

Sredstva za izvedbo referendumu zagotovijo skupščine občin in mesta Ljubljane ter Temeljna izobraževalna skupnost.

8. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SR Slovenije.

4 stran
11. 66

Št.:
Datum:

Predsednik
skupščine občine
Ljubljana Bežigrad
Karel Kušar

Št.:
Datum:

Predsednik
skupščine občine
Ljubljana Center
Tone Kolar

Št.:
Datum:

Predsednik
skupščine občine
Ljubljana Moste-Polje
Polde Maček

Št.:
Datum:

Predsednik
skupščine občine
Ljubljana Šiška
Danilo Sbrizaj

Št.:
Datum:

Predsednik
skupščine občine
Ljubljana Vič-Rudnik
ing. Slavko Korbar

Št.:
Datum:

Predsednik skupščine
mesta Ljubljane
Miha Košak, dipl. ing.

Pripombe zborov volivcev

V ČASU od 16. 10. do 30. 10. 1971 je bilo na območju občine Ljubljana-Siška 29 zborov volivcev in 31 zborov delovnih ljudi po delovnih organizacijah, kjer se zbori volivcev še niso zaključili.

Obravnavani so bili predlog sklepa o razpisu referendumu za uvedbo krajevnega samopriskpevka za sofinanciranje enotnega programa gradnje osnovnih šol in vzgojno-varstvenih zavodov na območju Ljubljane in posebej na območju občine Ljubljana-Siška, program razvoja osnovnih šol in vzgojno-varstvenih ustanov za čas od 1972 do 1976 vključujoč pri tem program za območje občine Ljubljana-Siška ter predlog odloka o uvedbi krajevnega samopriskpevka za sofinanciranje enotnega programa gradnje osnovnih šol in vzgojno-varstvenih zavodov na območju Ljubljane. Zborov volivcev se je udeležilo na posameznih zboreh od 20 do 160 volivcev, na posameznih zboreh delovnih ljudi pa od 30 do 600 volivcev.

Relativno visoko udeležbo na zboreh volivcev je treba pripisati zlasti dejstvu, da so bile že same priprave široko zasnovane pri čemer so zlasti osnovne šole in vrtci zajeli na 250 roditeljskih sestankih preko 8.000 staršev, katerim je pedagoški kader strokovno tolmačil odprte probleme prostorske deficitarnosti na področju svojih šol in vzgojno-varstvenih zavodov na območju naše občine.

Obsežne priprave na zbore volivcev so bile realizirane v okviru občinske konference SZDL in občinskega akcijskega odbora za samopriskpevek.

V priprave na zbore volivcev je treba uvrstiti vrsto sestankov, na katerih se je podrobno razpravljalo o problematiki, ki se neposredno navezuje na razpis referendumu na program in na predlog odloka za uvedbo samopriskpevka.

Pri občinski konferenci SZDL in v okviru občinskega akcijskega odbora za samopriskpevek so bile za posamezne zbore volivcev sestavljene in določene posamezne ekipe v katerih so bili predstavniki skupščine občine (odborniki), predstavniki osnovnih šol na čelu z ravnatelji šol in vrtcev, socialni delavci zavoda za socialno delo in patronažne sestre zdravstvene enote Ljubljana-Siška, Sentvida in Medvod.

(Nadaljevanje na 6. strani)

**Ob
referendumu
potrdimo
sklepe zborov
volivcev**

Ni mogoča nobena druga rešitev!

SREČKO MAJCE, UPOKOJENEC

SREČKO MAJCE je upokojenec, opravlja pa funkcijo predsednika hišnega sveta v blokkih ob Lubejevi in Rašiški ulici v Soseski 6. Ob tako velikem številu stanovalcev njegovo delo res ni zavidanja vredno, saj mora med drugim pobirati denar za ogrevanje in toplo vodo.

»Neprijetno mi je že zvoniti po stanovanjih in nadlegovati ljudi zaradi denarja. Ponekod imajo to bolj urejeno: predsednik hišnega sveta ima pisarnico, kjer v določenih dneh in urah stanovalci lahko po-

ravnajo stanarino ali ureajo druge stvari. Tudi pri nas smo razmišljali o tem, pa so se nekateri posamezniki odločno uprli. Pravijo, da njihovih prostorov (kjer je spravljen samo en otroški voziček) ne smemo uporabljati za skupne name-
ne...«

»V Soseski 6 imajo večkrat težave z ogrevanjem in toplo vodo. S tem imate verjetno precej sitnosti?«

»Ne vprašajte... Če voda ni dovolj topla, mi stanovalci že stojijo na vratih. In veste, kaj se mi je zadnjič zgodilo? Ko so v časopisih ljudje brali, da tisti bloki, ki niso poravnali računov, ne bodo ogrevani, so takoj planili name: »Aha, tople vode nimamo zato, ker ste si zadržali denar zase!« Veste, da me je vse minilo. Se sreča, da je večina stanovalcev takih, ki razumejo in cenijo moja prizadevanja.«

Tovariš Majce ima že odrasle otroke, toda glasoval bo za samoprispevek.

»Mislim, da je v tem trenutku problem otroškega varstva res izredno pereč. V današnji gospodarski situaciji ni mogoča nobena druga rešitev.«

IVAN BOŽIČ, ČLAN

KOLEKTIVA LITOSTROJ

Samo, da bo denar šel za otroško varstvo

TOVARISA Božiča smo zmotili pri gledanju televizijskega dnevnika. Zaupal nam je, da je to njegova najljubša oddaja, saj ga nadvse zanimajo dogodki doma in po svetu.

»Sem, na Jamo, smo se preselili šele pred kratkim. Precej hrupno se mi zdi tu. Pa še nekaj me moti: naše dvorišče (pred zgradbo, v kateri je poslovalnica Kuriva) je daleč naokrog najbolj neurejeno. Povsod imajo asfalt, le pri nas smo še v prahu,« je povedal.

»Pa še to zapišite, da naj skakalnice nikar ne selijo drugam,« se je spomnil čez čas. »Saj imajo tudi drugod take objekte sredi mesta, ne vem, zakaj bi samo pri nas skakalnica motila mestni videz.«

V sobo je stopila Božičeva hčerka in spomnila smo se akcije za samoprispevek:

»Vaša punčka je že velika in ne potrebuje več otroškega varstva. Boste vseeno glasovali za?«

»Naša Marjetka je stara enajst let, vendar zjutraj, ko se odpravlja v šolo, le potrebuje pomoč. Dokler ni prišla k nam stanovat nečakinja, smo prosili sorodnika, da je vsako jutro ob sedmih, ko je šel mimo v službo, pokukal še v naše stanovanje, če ni morda hčerka kljub budiilki zaspala...«

Ko nam je razložil svoje težave, je tovariš Božič nadaljeval:

»Seveda bom glasoval za samoprispevek. Bo pa prav prišlo morda za njene otroke. Mislim, da bi to akcijo morali vsi podpreti. Samo, treba je zagotoviti, da bo denar res šel za otroško varstvo.«

(Nadaljevanje s 4. strani)

Občinska konferenca SZDL je navedenim ekipam za posamezne zbornice volivcev dodala še člane krajevnih skupnosti, člane občinskega akcijskega odbora ter konference ZKS in občinske konference SZDL.

Na zborih volivcev so bile razen navedenih ekip še ekipe z dia filmi, ki so že uvodoma s projekcijo filma plastično prikazale probleme prostorske utesnjenosti na področju osnovnih šol in vrtcev za mesto Ljubljana kot celoto.

Tako pripravljeni zbori volivcev so obrodili tudi ustrezne sadove, ki so se zlasti odrazili z razgibanimi razpravami in v tem, da so volivci v večini primerov razumeli, da brez dodatnega namenskega vira oblikovanega za uvedbo samoprispevka ne bo mogoče v naslednjih petih letih pridobiti najnujnejšega učnega in varstvenega prostora v osnovnih šolah in v vrtcih naše občine. Zbori volivcev so torej dokazali visoko stopnjo solidarnosti naših volivcev do razreševanja perečih problemov vzgoje in izobraževanja na območju naše občine.

SKLEPI IN PREDLOGI ZBOROV VOLIVCEV:

1. Na vseh zborih volivcev je bil sprejet sklep, da se razpiše referendum za uvedbo samoprispevka za sofinanciranje enotnega programa gradnje osnovnih šol in vzgojno-varstvenih ustanov na območju Ljubljane. Od 31 zborov delovnih ljudi v delovnih organizacijah je bil sprejet sklep za razpis referenduma na 29 zborih delovnih ljudi, na dveh zborih pa ni prišlo do glasovanja.
2. K programu gradnje osnovnih šol in vzgojno-varstvenih zavodov za razdobje od leta 1972 do 1976 na območju občine Ljubljana-Siška so bili sprejeti s strani volivcev naslednji predlogi:

a) Pri osnovni šoli Franc Bukovec v Medvodah (Preska) naj se zgradi telovadnica v letu 1973 in ne v letu 1976 kot je bilo predvideno v predlogu programa. Ta predlog je podprlo 9 zborov volivcev na območju krajevnih skupnosti Medvode, zbor volivcev krajevnih skupnosti Trnove-Topol in 6 zborov delovnih ljudi v Medvodah.

b) Nova osnovna šola v Pirničah naj bi imela 8 do 10 učilnic namesto 16 učilnic kot je bilo predlagano v predlogu programa, s tem, da se s projektom za novo šolo zagotovi možnost kasnejše razširitve objekta v kolikor bi bilo to potrebno. Predlog so dali volivci na zborih volivcev krajevnih skupnosti Medvode, sprejel pa ga je tudi zbor volivcev v Pirničah, ki se ga je udeležilo 91 občanov, ki so tudi predlagali, da se prične z gradnjo nove šole leta 1973.

c) Gradnja osnovne šole na Brodu naj bi se pričela v letu 1973 in ne leta 1974 kot je predvideval prvotni predlog programa. Šola naj bi imela 12 do 14 učilnic in ne 8 kot je bilo prvotno predvideno v predlogu programa, s tem, da se tudi pri tej šoli s projektom zagotovi možnost nadaljnje razširitve šolskega objekta.

Predlagane spremembe je sprejel zbor volivcev na Brodu, ki se ga je udeležilo 84 občanov.

(Nadaljevanje na 7. strani)

Delo z otroki človeka ohrani mladega...

NA IGRIŠČU osnovne šole v Šentvidu smo zagledali gručo otrok. Starejša tovarišica v modri trenerki jim je pravkar razlagala, kako se pravilno vrže kroglo.

»Milica Mervič, predmetna učiteljica telesne vzgoje,« se nam je predstavila. Povedala je, da je njihova šola že organizirala roditeljski sestanek, na katerem so staršem razložili, kako pomemben je samoprispevek.

»Upam, da smo jih prepričali,« se je nasmehnila. »Jaz vem, kaj se pravi delati pod milim nebom. Trindvajset let sem učila otroke na prostem in pri tem staknila išias in cel kup bolezní. Naša šola končno ima telovadnico, toda precej je še takih zavodov, kjer nimajo te sreče...«

»Dolgo že poučujete telesno vzgojo na tej šoli. Verjetno že učite otroke vaših bivših učencev? Se vam zdijo otroci sedaj drugačni?«

»Pravzaprav, razlike ni. Otroci so vedno radi telovadili. Samo da jih je danes težje krotiti. Spremenil pa se je žal odnos do učitelja!«

Ob zadnjem stavku se je tovarišica Mervičeva zami-

MILICA MERVIČ, PREDMETNA UČITELJICA

slila. Ni vedela, ali bi povedala, kar jo teži.

»Toliko let že delam na tej šoli... In mislite, da mi je kdo hvaležen za moje delo? Stara sem že, pravi jo. Menijo, da bi bil že čas, da grem v pokoj. Nekateri na šoli so to poskušali doseči z metodami, ki jih niti ne upam opisati. Jaz pa imam tako rada otroke...«

Za trenutek je umolknila, oči so ji postale motne. Toda ko je pogledala proti punčkam, ki so stale nedaleč stran, se ji je obraz spet razvedril. Ko smo jo kasneje opazovali, kako vsa mladostna in sveža razdaja svoje znanje malčkom, bi skoraj ne verjeli, da ima že toliko let za seboj. Delo z otroki človeka ohrani mladega...

Nova šola, več znanja, lepša prihodnost

Obisk v Megradu

(Nadaljevanje s 6. strani)

K predlogu programa izgradnje vzgojno-varstvenih zavodov na območju občine Ljubljana-Šiška ni bilo dodatnih predlogov.

PRIPOMBE K PREDLOGU ODLOKA, KI SE NANAŠA NA PLAČEVANJE SAMOPRISPEVKA

4. člen predloga odloka o uvedbi krajevne samoprispevka za sofinanciranje enotnega programa gradnje osnovnih šol in VVZ na območju Ljubljane naj se dopolni tako, da bodo zajeti v plačevanje samoprispevka tudi:
 - vsi honorarji (predlagal en zbor volivcev),
 - uvede naj se progresivna stopnja plačevanja samoprispevka in sicer:
 - do 2.000 — 1 %
 - od 2.000 do 3.000 — 2 %
 - od 3.000 naprej — 3 % (predlagano na treh zborih volivcev)
5. člen predloga odloka naj se spremeni in sicer:
 - cenaz 900.— din naj se zveča na 1000.— din (predlog treh zborov volivcev),
 - cenaz 300.— din na člana družine naj se poveča na 400.— din (predlog dveh zborov volivcev),
 - cenaz 300.— din na člana družine naj se poveča na 450.— din (predlog enega zbora volivcev),
 - cenaz 300.— din na člana družine naj se poveča na 500.— din (predlog dveh zborov volivcev),
- c) cenaz 500.— din od letnega katastrskega dohodka naj se poveča na 700.— din (predlog enega zbora volivcev),
- d) cenaz 900.— din naj se letno valorizira skladno z naraščanjem življenjskih stroškov (predlog enega zbora volivcev),
- e) v odlok se vključi določilo o namembnosti uporabe sredstev zbranih s samoprispevkom (predlog je bil sprejet na večini zborov volivcev).

OSTALE PRIPOMBE

Na večini zborov volivcev in zborov delovnih ljudi so občani zahtevali, razen strogo namenskega trošenja zbranih sredstev tudi uveljavitev principov racionalnosti, funkcionalnosti in ekonomičnosti objektov, in pri tem predlagali:

Kam bom šla jutri?

— formira naj se posebna komisija strokovnjakov, ki naj pripravi tipske projekte za izgradnjo novih osnovnošolskih objektov in vzgojno-varstvenih zavodov upoštevajoč pri tem dobre in slabe strani, ki so se pokazale pri dosednji izgradnji že obstoječih šolskih in varstvenih objektov. Nadzor nad gradnjami naj se izvaja preko gradbenih odborov in sicer iz vrst občanov za sleherno ogradnjo, ki bo realizirala iz sredstev samoprispevka in drugih sredstev, ki naj izvajajo kontrolo nad uporabo sredstev zbranih s samoprispevkom.

»Še bomo šli v brigado«

Obisk pri mladih udarnikih v Megradu

KO SE je pred meseci slovenska brigada vrnila z delovne akcije Banja Luka 71, je bilo mnogo govora o nepravilnostih v zvezi s potekom akcije, o neugodnih pogojih, v katerih so morali brigadirji delati in podobnem. Slišali smo tudi ogorčene izjave nekaterih študentov, ki jih menda nihče ne bo več spravil na kakšno podobno akcijo. To seveda meče dokaj čudno luč na toliko opevane mladinske brigade, v katerih so slovenski mladinci nekoč množično sodelovali. Letos je v Banja Luki vihtelo krampe le 27 fantov in deklet iz naše republike in od teh je bilo kar sedem odlikovanih z udarniško značko.

Nismo imeli težav, ko smo iskali udarnike, saj jih je lahko najti. Vsi so namreč prebivalci naše občine — to so namreč bodoči gradbinci podjetja Megrad.

»Ko smo našim mladincem povedali za akcijo, so hoteli kar vsi iti,« je povedal socialni delavec v podjetju Rajko Ješovnik. »Precej je bilo razočaranja med njimi, ko smo jih izbrali le sedem. Veste, na višku sezone bi težko pogrešali vsakega delavca, zato jih več nismo mogli poslati.«

Spomnim se, kako je bilo pri nas na fakulteti in še prej na gimnaziji. Večina nas je le zamahnila z roko, ko so nas vabili v brigado. Tu pa takšno navdušenje?

»Veste, pri nas ne gledamo na učence le kot na bodoče zidarje ali tesarje. Poskušamo se jim približati, upoštevamo, da so to ljudje, osebnosti. Vsak izmed njih ima določene interese, želje, nagnjenja... Naša vzgoja ni nekakšno utesnjevanje v okvir učnega načrta. Veliko pozornost posvečamo pedagoškemu vodenju mladih ljudi... Ne vem, kako bi to povedal. No ja, skratka, iz njih hočemo narediti ne le dobre delavce, temveč tudi ljudi, ki bodo nekoč zrelo in odgovorno odločali. Najboljši način, da do tega pridemo pa je uvajanje samoupravljanja v njihovo življenje že sedaj, za časa šolanja. In moram reči, da nam je to uspelo... V samskem domu imajo svoj trakt, kjer sami skrbijo za red in disciplino, saj so izvolili svet doma, ki je nenavadno avtoritativen organ. Moram reči, da so to odlični fantje, ni akcije, za katero se ne bi javil cel kup prostovoljcev...«

Gradbeno podjetje Megrad vlaga precejšnja sredstva v vzgojo mladih kadrov. V samskem

domu imajo učenci popolno oskrbo (brezplačno, seveda), poleg tega pa prejema tudi denarne nagrade, pač glede na učni uspeh in prizadevnost. Da pa ne ostane vsa skrb le pri učenju in vzgoji, dokazujejo poteze, ki so danes že prava redkost: mladinci iz Megrada lahko namreč brezplačno obiskujejo gledališče, festivalske prireditve, kinopredstave... In te možnosti fantje s pridom izkoriščajo, saj se velikokrat odločijo za skupinski obisk kvalitetnejših prireditev. Kljub temu, da so pogoji naravnost idealni, se iz naše republike odloči za gradbinske poklice zelo malo fantov. Največ jih sprejmejo iz Slavonije in Podravine.

»To so pridni in zelo vestni fantje. Ker so ti kraji po mentaliteti in kulturi zelo blizu našim, se tudi zelo hitro vključijo v novo okolje, le z jezikom imajo sprva nekaj težav. Moram priznati, da smo z njimi zelo zadovoljni,« je ponosno povedal tovariš Ješovnik. »Sicer pa, da vam ne bom samo jaz pripovedoval, pogovarjajte se še s katerim izmed njih!«

(Nadaljevanje na 8. strani)

**Očka,
mamica,
hvala
za
vajin
glas**

JAVNA TRIBUNA
glasilo SZDL občine Ljubljana-Šiška

NE POZABI!

21. NOVEMBRA

ODLOČAMO

O PRIHODNOSTI

NAŠIH OTROK

TUDI TVOJ GLAS

POMENI

LEPŠO BODOČNOST

OTROK

MI SMO VAŠA PRIHODNOST

(Nadaljevanje s 7. strani)

Poklical je predsednika domske skupnosti, ki se je med drugimi udeležil tudi akcije v Banja Luki.

»Vidite, to je naš Dragutin,« je potrepljal po rami fanta, ki je čez čas stopil v sobo. Prišepnil nam je, da je odličen učenec in med najboljšimi. Ko je Dragutin slišal pohvalo, se je skromno nasmehnil: »No ja, bomo še videli, kako bo šlo tretje leto...«

»Kakšni pa so tvoji vtisi z delovne akcije?« smo ga rešili zadrege.

»Meni se je zdelo fantastično. Delali smo res veliko in težko, toda nikomur od nas ni bilo žal.«

»Toda slišali smo mnogo pritožb nad organizacijo in razmerami v taboru...«

»No ja, vse res ni bilo idealno, toda mi smo šli tja zato, da pokažemo, kaj smo in kaj znamo. Hoteli smo, da bi bilo naše podjetje ponosno na nas. Mene osebno je zelo vleklo zaradi želje po spremembi, po sklepanju novih prijateljstev... Moram pa priznati, da je bilo tudi precej takih, ki so se prijavi le zato, da se razvedrijo ali da za nekaj časa uidejo nadzorstvu staršev. Taki so bili seveda razočarani in so nam že doli delali preglavice.«

Megrad je res lahko ponosen na svoje predstavnike v brigadi, saj so osvojili sedem udarniških značk. Dve so fantje potem odstopili drugim brigadirjem, da bi ne bilo sramote. Lep primer nesebičnosti!

»Moram reči, da so letos delali brigadirji v precej slabih razmerah,« je povedal vzgojitelj Anton Marentič, ki je obiskal svoje fante v Banja Luki. »Barake so bile bolj zasilna bivališča, brez tople ali včasih sploh brez vsake vode. Kaj to pomeni pri tako umazanem delu, kakor je kopanje kanalizacije,

si lahko mislite. Poleg tega je bilo delo zelo slabo organizirano. Fantje so morali večkrat čakati, da so jim dodelili nove naloge. Sicer pa — naši mladinci so vsi strokovnjaki, zidarji, tesarji itd. in človek bi pričakoval, da bodo njihovo znanje izkoristili. Toda ne, dali so jim krampe v roke in jih poslali kopati jarke. Lahko bi jih koristneje uporabili drugje.«

»Kakšen pa je bil odnos domačinov do vas, brigadirjev?« smo se zopet obrnili na Dragutina Stubičarja. Najprej se je nasmehnil in se popraskal za ušesom. »No ja, če sem objektivni,« je dejal, »najlepše nas niso sprejeli. Nekoč smo malicali pred neko hišo in gospodar nas je nahrulil, češ, saj ne delate zame. Lepo vas prosim, za koga pa, kanalizacije pa res nismo kopali kar tako, za zabavo. Zgodilo se je celo, da nam ljudje niso hoteli dati vode...«

»Pa boste šli drugo leto spet v brigado?« smo previdno vprašali. Pričakovali smo zamah z roko ali kaj podobnega.

»Seveda bom šel. In kolegi tudi. Predlagali smo celo, da bi tokrat sestavili brigado samo mladinci Megrada. Neprijetnosti so že zdavnaj pozabljene. Saj nismo šli zato, da bi stanovali v hotelih in da bi se samo zabavali. Morda bo pa drugo leto bolje. Prav zato gremo, saj drugače ne bi mogli primerjati...«

Sprva sta nas njegov optimizem in zagnanost presenetila, kmalu pa navdušila. To sta namreč dve lastnosti, ki sta danes med mladimi že presneto redki. Zaželeli smo Dragutinu in njegovim fantom še veliko uspehov pri njihovem učenju in delu. Prepričani smo, da bodo nekoč dobri delavci in zreli samoupravljavci. Sicer pa fantom, ki imajo take mentorje, kakršna sta tovariša Ješovnik in Marentič, tega res ne bo težko doseči!

Besedilo in slike: **ZLATKO ŠETINC**

JAVNA TRIBUNA

glasilo SZDL občine Ljubljana-Šiška

NAŠA

SOLIDARNOST -

NAŠA MOČ

TUDI TI

SE VKLJUČI

V UREJANJE

DRUŽBENIH

VPRAŠANJ

Izšla je od leta 1964 namesto Občinskih razgledov, ki jih je leta 1961 začel izdajati občinski odbor SZDL Ljubljana-Šiška — Naslov: »JAVNA TRIBUNA«, Ljubljana, Trg prekomorskih brigad 1, soba 405 — Tiska CETIS grafično podjetje Celje